

to Stykker Moler eller „Høfder“, A og B (pag. 101, Fig. 5), i ret stor Afstand fra Udløbet.

Naar han har placeret disse Moler saa langt fra hinanden — $1\frac{1}{2}$ km —, ligger Forklaringen sikkert deri, at Molerne tænkes som et Led i en større Vestkysthavn. Men ved denne Placering bliver Midlet ganske forfejlet i sin Virkning til at løse den ved Ordningen af Afløbsforholdene ved Ringkøbing Fjord foreliggende Opgave: en for Landbruget god Vandstandsregulering, i anden Række Sejlad med mindre Fiskerkuttere; skal der anbringes Værker i Havet til Gavn for Vandstandsreguleringen, saa maa Værkerne lægges saaledes, at de har umiddelbar Berøring med Strømmen. Kommissionen har foreslaaet et enkelt saadant Ledeværk lagt paa Sydsiden af Kanalen, og det vil muligens vise sig formaalstjenligt at anbringe et lignende Ledeværk paa Strømmens Nordside. Men saadanne Ledeværker kan ikke tænkes erstattede af saa fjerntliggende Høfder som de i Forfatterens Fig. 5 tegnede Moler, A og B, og navnlig gælder det ikke om disse, at de vil gøre Nytte, naar de er korte. De vilde ikke komme til at lede Strømmen ret ud over Barren, før de byggedes ud, som Fig. 5 angiver det ved punkterede Linier. Naar der af Kommissionen allerede for et Ledeværk ved selve Udløbet har kunnet tales forbeholdent om Virkningen, saa gælder dette i langt højere Grad om fjerntliggende Høfder, og Forfatterens Ændringsforslag kan saaledes ikke kaldes en Forbedring.

Om Ændringen kunde gennemføres med en Merudgift af ca. 2,2 Mill. Kr., bliver derefter uden Betydning. Dersom de to Høfder ikke skal bygges af det lokale Materiale, Beton, men af store Brydeblokke (pag. 101, Sp. 2 forneden), med hvilke særlig al Efterfyldning vil være at udføre, bliver Overslaget neppe at nedsætte. Hvide Sande er ikke et billigt Arbejdssted, og Forfatteren reserverer ogsaa selv (pag. 102, Sp. 1 forneden) en vis Usikkerhed i den kalkulerede Bekostning.

Om Konstruktionen af saadanne Høfder skal der med Hensyn til det i Fig. 6 (pag. 102) viste Profil kun bemærkes, at den er en nøjagtig Efterligning af den, der anvendes ved Høfdebygningen ud for nordre Limfjordstange, og er særdeles anbefalelsesværdig, særlig paa Grund af, at der i Værkets Kærne er vist anbragt Smaasten.

10) „Ingeniøren“ Nr. 13, pag. 101, Sp. 2, 1. Stykke.

Forfatteren udtaler som sin Mening, at „Hovedsagen er jo blot i Forbindelse med et aabent Af- og Tilløb for Fjorden at fremskaffe Betingelser for et lokalt Havfiskeri med Ringkøbing Fjord som Basis“. Som det fremgaar af Kommissionens Betænkning, tør man kun stille Fiskeriet i anden Række, medens Landbrugsspørgsmaalet er Hovedsagen.

Denne Forfatterens Opfattelse af, hvad det først og fremmest kommer an paa ved Løsningen af Spørgsmaalet om Ordning af Afløbsforholdene ved Ringkøbing Fjord, giver maaske Forklaring paa de af ham fremsatte Synspunkter.

11) „Ingeniøren“ Nr. 13, pag. 102, Sp. 2, 4. Stykke.

Naar Forfatteren bemærker, „at den af Kommissionen til Gavn for Landbruget i alt Fald tilsigtede Tilstand i Fjorden, Brakvandstilstanden, er den efter Kommissionens egne Udtalelser uheldigste for Fjordfiskeriet“, er dette i aabenlys Modstrid med Kommissionens Udtalelser, som Forfatteren ikke har overset, idet han paa et tidligere Sted i Artiklen skriver følgende:

(pag. 97, Sp. 1, 2. Stykke f. n.)

„I en Skrivelse til Kommissionen udtaler Fiskeriinspektøren, at den for Fiskeriet i selve Fjorden bedste Ordning er den, ved hvilken Fjorden bevares enten som Saltvandsbassin (15—30 pro mille Saltindhold) eller som Ferskvandsbassin. Derimod maa en Brakvandstilstand som Helhed betegnes som uheldig. Som det vil fremgaa af de til Grundlag for Forslaget liggende Principper, mener Kommissionen dog, at der i Fjorden bør tilvejebringes Brakvandstilstand,